

מה הוא יומא ולהלאה, אשთמודע בר נש, ואחרים
בעלמיין כלго. בשעתא דאצטראיך כל חילין
ומשרין כלго אוזהtron למחוי גביה, וקודשא בריך הוा
לא בעי אלא איהו בלחוודוי. וקלא אתער, יאות הוा
לייחיד למחוי גביה דיחיד, ולא תעסכא ייחיד ביחיד.
ורזא דתרין דרגין אלין, אשפחנא בחד קרא, דכתיב,
(ישעה מט) **ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך**
אתפאר. ויאמר לי עבדי אתה, הא עבד. ישראאל הא בן.
דכד איבון פלא חדא, בדין כתיב אשר לך אתפאר.
ברוך יי' לעולם אמן ואמן ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

(שמות קל"ד ע"ב פקדא ללימוד תורה)

פרק בְּחֻקֹּתִי

(ויקרא כ"ז) **אם בְּחֻקֹּתִי תְּלֻכוּ וְגֹו.** **רַبִּי חִיאָ פָּתָח,** (מיכח ו)
עמי זכר נא מה ייעץ בליך מלך מואב ומה ענה אותו
בלעם בן בעור וגוו. **עמי זכר נא, זפאה חולקא דעמא**
דא, דמאריהון אובח לוון הבי. **עמי זכר נא, אף על גב**
דאftונ סטאן מאורח, עמי אftונ, דלא בעינא למעבד
לכוי בעובדייכו.

רַבִּי יצחק אמר, זפאה חולקא דעמא, דמאריהון אמר
לוון, (מיכח ו) **עמי מה עשית לך ומה הלייתיך ענה**

ב'. מה יעצ בלק מלך מואב. בכמה מלאין ועובדין אמר לשיצאה לכט מעולם, וכמה חרשין אתער לקבלייכו. אמר רבי יוסי, אמר לוון קידשא בריך הוא לישראל, וכור נא. ווי דאנן צווחין בכל יומא, וגעינן ובכינן, (אייכה ה) זכור יי' מה היה לנו. (תהלים קלז) זכור יי' לבני אדום, ולא בעי לאשכחא עלנא, הוא אמר לו בבעז זכור נא, אין נא אלא לשון בעויתא, ואנן לא אשכחנא בהה, כגוננא דא אנן צווחין, זכור יי' מה היה לנו, זכור יי' לבני אדום, (תהלים עד) זכור עדתך קנית קדם, (תהלים קו) זכרני יי' ברכzon עמך, ולא בעי לאשכחא עלאן.

רבי יהנדה אמר, ודאי קידשא בריך הוא אשכח עלאן תדריר, ודכיר לון, אי לאו דאייהו אשכח בהו ביישראל, ודכיר לון, לא יקומון חד יומא בגלוותא, הדא היא דכתיב, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם הארץ אויביהם וגוו. (דף קי"ב ע"ב) קידשא בריך הוא לא עביד לון בעובדן. תא חזי, בלק חפים הויה, ורב חרשין בעובדי ידיו, יתריר מן בלעם. והכי אוליפנא כל מה דבעי בר נש בהאי עלמא בפוחנאה דקידשא בריך הוא, בעי לאתער בעובדא לתתא. דבעובדא דלחתתא, אתער עובדא לעילא, ועובדא דא בעי בקדושה, והא אוקמוה. ובatter

דְּלִית עֲוֹבֵדָא, אֵית מֶלֶת, וּבְמֶלֶת דְּפּוֹמָא, תְּלִיא עֲוֹבֵדָא,
לְאַתְעָרָא לְעַילָא. בָּמָה דְּבָעִין לְאַתְעָרָא קְדוֹשָה עַלְאָה,
בְּעַוְבָּדָא וּבְמֶלֶת. הַכִּי נִמְיָה אִינְוֹן דְּאַתְיַין מִסְטָרָא
דְּמִסְאָבוֹתָא, בְּעַיְין לְאַתְעָרָא סְטָרָא דְּלָהּוֹן, בְּעַוְבָּדָא
וּבְמֶלֶת דְּפּוֹמָא.

וְאַף עַל גֶּבֶד בְּלֻעַם חַרְשָׁא הוּה רַב מִכֶּל חַרְשֵׁין דְּעַלְמָא,
חַרְשָׁא עַלְאָה מְנִיה הוּה בְּלַק. בְּקַסְמָה הוּה בְּלַק רַב
מִכֶּל חַכִּימָין. וּבְלֻעַם בְּנֵחֶשׁ (וְהָא אָוְקְמוֹה). קַסְמָה וּנְחֶשׁ תְּרֵין
דְּרָגֵין אִינְוֹן, קַסְמָה תְּלִיא בְּעַוְבָּדָא. נְחֶשׁ לֹא תְּלִיא
בְּעַוְבָּדָא אֶלָּא בְּאַסְטְּכוֹלָתָא, וּבְמֶלֶת דְּפּוֹמָא. וּכְדִין
מִתְעָרֵין עַלְיָהוּ רֹוחָא מִסְאָבָא, לְאַתְלְבָשָׁא בָּהּוּ, וּעֲבִידָ
מֵה דְּעַבִּיד.

וַיִּשְׂרָאֵל קְדִישֵׁין לֹא הַכִּי, אֶלָּא כְּלָהוּ קְדִישֵׁין, וְכָל
עֲוֹבְדִיָּהוּ לְאַתְעָרָא עַלְיָהוּ רֹוחָא קְדִישָׁא.
כָּמָה דָאָת אָמֵר, (ישועה לב) עד יִעַרְהָה עַלְינָנוּ רֹוחָה מִמְרוּם.
וְעַל דָא פְתִיב, (במדבר כג) כִּי לֹא נְחֶשׁ בַּיּוּקָב וְלֹא קַסְמָ
בְּיִשְׂרָאֵל, הַהָא אִינְוֹן בְּסְטָרָא דְקְדוֹשָה עַלְאָה אַחִידָן.
וְעַוְבְּדִיָּהוּ בְקְדוֹשָה אָתוֹ, וּקְדוֹשָה מִתְעָרֵי עַלְיָהוּ
וּמִתְלְבָשָׁן בָּהּ.

וְתָא חֹזֵי, בְּקַסְמָה הוּה בְּלַק רַב מִכֶּל חַכִּימָין, וּבְלֻעַם
בְּנֵחֶשׁ. וְעַל דָא בְשַׁעַתָּא דְבָעָא בְּלַק לְאַתְחָבָרָא

עַמִּיה, מָה כְתִיב (במדבר כב) וַיָּלֹכֶד זָקֵנִי מוֹאָב וַיָּקֵנִי מִדִּין וַיָּקַסְמִים בְּיָדָם. (ובלעם עובדיו בנהחש) תְא חֹזֵי, בָמֶלֶת דְפֻומָא הָוֹה בְלָעָם רַב מִפְלָחָרְשִׁין דְעַלְמָא, וַיַּאֲסַטְפָּלוֹתָא דְהַהְוָא נַחַשׁ, הָוֹה יַדַּע לְכֹנוֹנָא שְׁעַתָּא. וְעַל דָא בְּעָא בְּלָק לְאַשְׁלָלָמָא מֶלֶת (ס"א בְּלָא) קָסָם וַיַּחַשׁ.

אָמַר לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוֹא, רְשָׁע, הָא קְדֻמּוֹת בְּנֵי. עַוְבָּדָא אִית בְּגֹווּיָהוּ, דְכָל סְטְרִין בִּישִׁין וַיְגִיבָּן בִּישִׁין וְחַרְשִׁין דְעַלְמָא לֹא יַכְלִין לְקַרְבָּא בְּהַדִּיחָהוּ, דְכָלָהוּ עַרְקִין מִקְמִימָה. וַיָּמַא אִיהוּ. אַחֲלָמְוּעַד, וַיָּמַא קְוִידָשָׁא, וַיַּמְוִישֵׁי מִקְדָּשָׁא, וַיִּקְטַּרְתָּ בּוֹסְמִין, דְקָא מַבְטֵל כָּל רַתְחָא וַרְוגָּזָא דְעַלְמָא, דְלַעַילָא וְתַתָּא, וַעֲלוֹן וַקְרָבָנִין בְּכָל יוֹמָא, וַתְּרִי מִזְבְּחוֹת, לְמַעַבְדָּע עַוְבָּדָא מִזְבְּחוֹת, וְשַׁלְחָן וְלִחְם הַפְּנִים, וְאַת הַכִּיּוֹר וְאַת כְּפָנוֹ, וְכָמָה שְׁמוֹשִׁין לְעוֹבָדָא, לְמֶלֶת דְפֻומָא, הָאָרֶן וַתְּרִי לְוַתִּיכְיָא דְאֹרְיִיתָא, וְאַהֲרֹן לְכִפְרָא עַל עַמָּא בְּצִלּוֹתָא בְּכָל יוֹמָא. בִּיּוֹן דְאַשְׁגָּח הָוֹא רְשָׁע בְּהָאִ, אָמַר כִּי לֹא נַחַש בִּיעַקְבָּן וְלֹא קָסָם בִּישְׂרָאֵל. מַאי טָעַמָּא. יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַמּוֹ וַתְּרוּעַת מֶלֶךְ בָּנוֹ.

וְעַל דָא עַמִּי זָכָר נָא, בְּבָעוֹ מַפְיִיכָו, הָוֹה דְבִירִין הָוֹא זָמָנָא דְאַתְחָבָרוּ בְּלָק וּבְלָעָם לְשִׁיצָה לְכוֹ, וְלֹא יְכִילָוּ, דָאָנוּ אֲחִידָנוּ בָכָו, כָּאָבָא דְאַחִיד בְּבָרִיה, וְלֹא

שָׁבֵיק לַיה בִּידָא דָאָחֶרֶת. מִן הַשְׁטִים וְעַד הַגָּלָגָל, מַאי דָא לְקַבֵּיל דָא. אֲלָא אָמֵר קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לִיְשָׂרָאֵל, בְּבָעוֹ מִפְּיִיכְוּ, הַוּ דְכִירִין כָּל זְמָנָא דְהֻוִיתָנוּ אֲחִידָן בֵּין, וְלֹא יִכְלֵל הַהְוָא רְשָׁע בְּחֶרְשָׁוִי וְקָסְמוֹי לְשִׁלְטָה עַלְיִיכְוּ. כִּיוֹן דְשִׁבְקָתָנוּ יְדִיכְוּ לְאַחֲדָא בֵּין, וְהֻוִיתָנוּ בְשְׁטִים, מַה פָּתִיב. (בָמְדִבָר כָה) וַיַּאֲכַל הַעַם וַיִּשְׂתַחַוו לְאֱלֹהֵיכְן. בְּגָלָגָל, כִּמְהָ דָאת אָמֵר (הוֹשֵׁעַ יב) בְּגָלָגָל שׂוּרִים זִבְחוּ, וְכַדִּין שְׁלִיטָו בְּכוּ שְׁנָאִיכְוּ.

וְכָל דָא אָמָאי. לְמַעַן דְעַת צְדָקוֹת יי' כָל אַיִבּוֹן צְדָקוֹת, דְעַבְדָנָא לְכָי, בְזָמָנָא דָאתָנוּ אֲחִידָן בֵּין, וְלֹא שְׁבִיקָנָא מֶלֶה דְעַלְמָא לְשִׁלְטָה בְּכוּ, וַרְוִגְזָא דְלַעַילָא וַתְתָא, וַיַּגְבִּין בִּישִׁין, לֹא יִכְלִין לְקַרְבָּא בְּכוּ.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם לִינוּ פָה הַלִּילָה וְהַשִּׁבּוֹתִי אַתֶּכְםָ דְבָרָ כַּאֲשֶׁר יִדְבֶּר יי' אַלְיִ. תָא חִזִּי, בְשַׁעַתָּא דְעַל שְׁמַשָּׁא, וַתַּרְעִין כָּלָהו אָסְתִימָו, וַעַל לִילִיא וַאתְחַשָּׁה, כִּמְהָ חַבְילִי שְׁרָאוֹן מִשְׁלָשְׁלִיהָן, וַאֲזָלִין וַשְׁטָאוֹן בְּעַלְמָא, וְכָמָה רַבְרַבִּי מִמְּנָנוּ עַלְיִהוּ דָמְדָבָרִי לְהָגָה. וְאֵית מִמְּנָא רַבְרַבָּא עַל כָּלָא מִסְטָרָא דְשָׁמָאָלָא וְהַהְוָא רְשָׁע הַוָּה שְׁכִיחַ לְגַבִּי הַהְוָא מִמְּנָא עַלְאָה מִפְלָא בְּחֶרְשָׁוִי. וְהַהְוָא הַוָּה אָמֵר בְּחֶרְשָׁוִי בְּלִילִיא, בְזָמָנָא דָאֵיהָו שְׁלָטָא בְכָל סִיעַתָּא דְלִילִיא, וְהַהְוָא הַוָּה אָתֵי לְאַשְׁתַבְחָא גַּבִּיהָ, וְאוֹדֵעַ לִיהָ מָה דָאֵיהָו בְּעִי.

כְּגֻוֹנָא (דף קי"ג ע"א) **דָא** (בראשית לא) **וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לְבֵן** **הָאֲרָמִי**, **הַהוּא דְשִׁכִּחַ גְּבִיהַ**. (בראשית כ) **וַיָּבֹא** **אֱלֹהִים אֶל אֲבִימֶלֶךְ**, **כַּלְהֹו כְּגֻוֹנָא דָא**. **בְּכָל אָתָר אַקְרָיוֹן** **לַיה בְּאַיְנוֹן חֶרְשִׁין**, **וְעַל דָא הָוה שְׁכִיחַ בְּלִילִיא יִתְיַיר** **מְבִימֶמֶא**. **וְהָא אָקוּמוּתָה**. **וְכָל הַגִּי חֶרְשִׁין וְחַפְּיִמְיוֹן הָהוּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ**, **דְכַתִּיב**, (בראשית כו) **וַיִּשְׁקַף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ** **פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן**. **כְתִיב הָכָא בְּעַד הַחַלּוֹן**, **וְכַתִּיב הַתָּם** (שופטים ח) **בְּעַד הַחַלּוֹן נִשְׁקַפָּה וְתִיבָּא אֶם סִיסְרָא**. **לְבֵן הָא אָקוּמוּתָה**, **בְּלִיעָם כִּידֵין**.

וְעַל דָא בְּכָלְהֹו כְתִיב אֱלֹהִים, **וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלִיעָם**, **וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לְבֵן**, **וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל אֲבִימֶלֶךְ**, **הָהָא אָתָא לְגַבִּיהַ**, **וְלֹאו אַיְנוֹן לְגַבִּיהַ**, **דָהָא לִית לְהֹו אָתָר זְמִינָה**. **וְאֵי תִּמְאָה**, **הָא כְתִיב אֱלֹהִים**. **אֶלָא, שָׁמָא דָא אַשְׁתַּתְּפָה בְּכָלָא**, **וְאַפִּילָו עֲבוֹדָה זָרָה נִמְיָא אֱלֹהִים אַקְרֵי**, **אֱלֹהִים אֶחָרִים**, **וּבְכָלָא דְאֱלֹהִים אֶחָרִים אֶלְיִין מִמְּבֹן**, **וּבְכָלָא דָא הָוּ**, **וּבְגִינַן כְּךָ אַקְרֵי הַכִּי**. **וְהָהָא רְשֵׁעַ הָהָה אָמֵר בְּחַרְשּׁוֹי וְקָרֵי לִיהְיָה, וְאָתֵי לְגַבִּיהַ**. **וּבְגִינַן כְּךָ כְתִיב (במדבר כב) לִינוּ פָה הַלִּילָה וְהַשִּׁבּוֹתִי אֶתְכֶם דָבָר כְאָשֶׁר יְדַבֵּר יְיָ אֵלִי**. **הַהָוּא רְשֵׁעַ קָא מִשְׁבָּח גְּרָמִיהַ**, **דָהָא לֹא כְתִיב בְּיַהְיָה, אֶלָא וַיָּבֹא אֱלֹהִים**.

דָבָר אֶחָר כְאָשֶׁר יְדַבֵּר יְיָ אֵלִי, עַל יְדֵי דָהָהָו שְׁלִיחָא

דְּسִטְרָא אַחֲרָא. וְאֵי תִּמְאֶה אָשְׁתָּכָחַ לְגַבְיהָ.
 (ס"א בְּדַיְהוּ לְגַבְיהָ בַּלְקָא אַלְאָ) **אַלְאָ** וְדֹאֵי בְּנַחַשׁ אַסְתָּפְלוֹתָא הַוָּה
 בְּיַהָּ, וּבְהַהְוָא זְמַנָּא הַוָּה מִסְתָּפֵל לְכֻוּנָּא שְׁעַתָּא, הַדָּא
 הַוָּא דְּכַתִּיב וְלֹא הַלְךָ כְּפָעַם בְּפָעַם לְקַרְאַת נְחָשִׁים. וַיַּרְא
 בְּלֹעַם כִּי טֹב בְּעִינֵי יְיָ לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל. אַלְאָ הַהְוָא
 יוֹמָא אַסְתָּפֵל לְכֻוּנָּא שְׁעַתָּא, וְלֹא אַשְׁתָּכָחַ כְּשֶׁאָרֶן יוֹמָיִם,
 וְכַדִּין חֲמָא הַהָא רְוִגְזָא רְבָא לֹא אַשְׁתָּכָחַ בְּעוֹלָמָא, כַּדִּין
 יְדַע כִּי טֹב בְּעִינֵי יְיָ לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל. בְּהַהְוָא זְמַנָּא
 שְׁבִיק גְּרֵמִיה מִפְלֵגָה נְחָשִׁים דְּעוֹלָמָא, וְלֹא אַסְתָּפֵל בְּהָוָי,
 הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב וְלֹא הַלְךָ כְּפָעַם בְּפָעַם לְקַרְאַת נְחָשִׁים.
תָּא חִזֵּי, בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא דְּרַתְחָא אַשְׁתָּכָחַ, כַּדִּין שְׁמָא לֹא
 אַתְּעַר, וְהַוָּה יְדַע הַהְוָא רְשֵׁעָא אֶתְר, לְאַחֲרָא בְּסִטְרָא
 שְׁמָא לֹא, לְמִילָּט. וְאַסְתָּפֵל בְּהַהְוָא זְמַנָּא, וְלֹא אַשְׁתָּכָחַ.
 כַּדִּין מָה כְּתִיב, (בְּמִדְבָּר כ"ג) מָה אָקוֹב לֹא קְבָה אֵל וּמָה
 אָזְעוּמָם לֹא זָעַם יְיָ. וּבְגִין כֵּה, (מִיכָּה ח) עַמִּי זָכָר גָּא מָה יִעַצֵּז
 בַּלְקָא וְגוֹ. וּמָה עֲבָה אָתוֹ בְּלֹעַם בֵּן בְּעוֹר (בְּגִין כֵּה) זַפְאַיִן
 אַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל, זַפְאַה חַוְלָקִיהָן בְּעוֹלָמָא הַיִן וּבְעוֹלָמָא

דָּאתִי. (דְּמָאֵרִיהָן אָוֹבֵחַ לְזַן הַבַּי)

(וַיָּקֹרֶא כ"ו) **אֵם בְּחֻקּוֹתִי תְּלִיכָו.** אֵם בְּחֻקּוֹתִי, דָא אֶתְר דְּגַזְוִירִין
דְּאוֹרִיִּתָא תְּלִיאַן בְּהַהְוָא אֶתְר, בְּמָה דָאַת אָמֵר (וַיָּקֹרֶא

יח) את חֻקֹּתִי תִּשְׁמֹרֹgo. חֹק הוּא דָאָקָרֵי הַכִּי, וְגַזִּירִין דָאָרִיִּיתָא בָּה אֲתַכְלִילָן. (וַיִּקְרָא כָּה) וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִּשְׁמֹרֹgo. מִשְׁפְּטֵי, דָא הוּא אֶתְר אַחֲרָא עַלְּהָה, דְּהָהִיא חֻקָּה אַחֲדִית בַּיה, וְמַתְחַבְּרָן דָא בְּדָא הַעִילָּא וְתַתָּא. וְכָל פְּקוּדִי אָרִיִּיתָא, וְכָל גָּזָרִי אָרִיִּיתָא, וְכָל קְדוּשִׁי אָרִיִּיתָא, בְּהַנִּי אָחִידָן. בְּגַין דְּהָאִי תֹּרַה שְׁבַכְתָּב, וְהָאִי תֹּרַה שְׁבַעַל פָּה.

וְעַל דָא אָם בְּחֻקֹּתִי, כָּל אַיִן גַזִּירִין וְדִינִין וְעוֹנוּשִׁין וְפְקוּדִין, דְאַיִן בְּהָהִיא אֶתְר דָאָקָרֵי תֹּרַה שְׁבַעַל פָּה, חֻקָּה. וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִּשְׁמֹרֹgo, בְּהָהִיא אֶתְר דָאָקָרֵי תֹּרַה שְׁבַכְתָּב, כַּמָּה דָאָת אָמֵר (תְּהִלִּים פא) מִשְׁפְּט לִאלָהִי יַעֲקֹב. וְדָא אָחִיד בְּדָא וְדָא בְּדָא, וְכֹלָא חַד. וְדָא הוּא כָלָלָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא וְמַאֲן דָא עַבְרָעַל פְּתַגְמִי אָרִיִּיתָא, כָּאַלוּ פְגִים שָׁמָא קְדִישָׁא, בְּגַין דְחַק וּמִשְׁפְּט שָׁמָא דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. וְעַל דָא, אָם בְּחֻקֹּתִי תְּלִיכָה: דָא תֹּרַה שְׁבַעַל פָּה. וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִּשְׁמֹרֹgo: דָא תֹּרַה שְׁבַכְתָּב. וְדָא הוּא כָלָלָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא.

וְעַשְׂתֶּם אֹתָם. מַאי וְעַשְׂתֶּם אֹתָם, כִּיּוֹן דָאָמֵר תְּלִיכָה וְתִשְׁמֹרֹgo, אַמְּמָי וְעַשְׂתֶּם. אֶלָּא, מַאן דְעַבְדֵיד פְּקוּדִי אָרִיִּיתָא וְאַזְיל בָּאָרְחוֹי, כְּבִיכּוֹל כָּאַלוּ עַבְדֵיד לִיהְיָה לְעִילָּא. אָמֵר קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, כָּאַלוּ עַשְׂתָּא נִי,

וְאָזְמֹנָה. וְעַל דָּא וַעֲשִׂיתֶם אָזָם. וַעֲשִׂיתֶם אָתֶם כְּתִיב
וְדָא, וְהֵואֵיל וְמַתְעָרֵי עַלְיִיכוּ לְאַתְחַבְּרָא דָא בְּדָא,
לְאַשְׁתְּפָחָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּדָקָא יְאֹתָה, וַעֲשִׂיתֶם אָתֶם
וְדָא.

כְּגַוּנָא דָא אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, (שמואל ב ח) וַיַּעֲשֵׂה דָוד שֵׁם,
וּכְיֵדָיו עָבֵד לֵיה. אֶלָּא בְּגַין דָא זִיל בְּאַרְחֵי
דָאָרְיִיתָא, וַעֲבֵיד פְּקוּדִי אָרְיִיתָא, וְאַנְהִיג מְלָכִותָא
בְּדָקָא יְאֹתָה, בְּבִיכּוֹל, עָשָׂה שֵׁם לְעַילָא. וְלֹא הוּא מְלָכָא
בְּעַלְמָא דָזְבָה (דף קי"ג ע"ב) לְהֵאֵי כְדוֹד, דְהֹוה קִם בְּפִלְגּוֹת
לְעַילָא, וְהֹה מְשִׁבָּח לֵיה לְקֹדְשָׁא בָּרֵךְ הוּא, עַד דָסְלִיק
שְׁמָא קְדִישָׁא בְּכִירָסִיָּה, בְּשַׁעַתָּא דָסְלִיק נְהֹרָא דִימָמָא.
כְּבִיכּוֹל הוּא עָבֵד שֵׁם מִמְשָׁכָה דָאָת אָמֵר, (וַיִּקְרָא כד)
וַיַּקְרֹב בְּנֵה אָשָׁה הַיְשָׁרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיַּקְלַל. וּבְגַין כֵּד
וַיַּעֲשֵׂה דָוד שֵׁם. וְעַל דָא וַעֲשִׂיתֶם אָזָם כְּתִיב, וְאֵי אַתָּוֹן
תַּשְׁתַּדְלוּן לְמַעַבֵּד לֹזֶן, לְאַתְתָּקָנָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּדָקָא
יְאֹתָה, כֹּל אַיִּנוֹ בְּרָכָאן דְלַעַילָא יְשַׁתְּפָחוֹן גְּבִיכּוּ
בְּתַקְוִינְיָהוֹן בְּדָקָא יְאֹתָה.

(וַיִּקְרָא כו) וְנַתְתִּי גַּשְׁמִיכֶם בְּעַתָּם וְגַוּ. כֹּל חַד וְחַד, יִתְן חִילָא
דְלִילָה עַלְיִיכּוּ. מְאַן אַיִּנוֹ. הַהֹּוּא תַּקְוִינָא דְעַבְדָתָוֹן
דְהֹוּא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּגַוּנָא דָא בְּתִיב, (בראשית יח) וְשִׁמְרוּ
דָרָךְ יְיָ לְעַשׂוֹת צְדָקָה וְמִשְׁפָט. וּכְיֵדָיו דְכִתְיב וְשִׁמְרוּ

דרך יי', אמאי לעשות צדקה ומשפט. אלא מאן דגיטיר אוֹרְחוֹי דאָרוּיִיתָא, כביכול הוּא עוֹשָׂה צדקה ומשפט. ומאי צדקה ומשפט. דא קודשא בריך הוּא. בכה רבינו שמעון ואמר, ווי לוֹן לְבָנֵי נְשָׁא, הֲלֹא יַדְעַי וְלֹא מְשַׁגִּיחֵין בַּקְרָא דְמַאֲרִיחָן, מְאַן עֲבֵיד שֶׁמְאַן קָדִישָׁא
בְּכָל יוֹמָא, הוּא אִימָא מְאַן דִּיהְיבּ צְדָקָה לְמַסְבָּנִי.

תא חזי, הא אוֹקְמוֹתָה הֲכֵי הוּא, דְמַסְבָּנָא אָחִיד בְּיַה בְּדִינָא, וְכָל מִיכְלִילָה בְּדִינָא הוּא, אַתְרָה דְאָקְרֵי צְדָקָה, כַּמָּה דָא תִּמְרֵר (תהלים כב) תִּפְלֵה לְעֵנֵי כִּי יַעֲטֵף. תִּפְלֵה, דא תִּפְלֵה שֶׁל יָד, וְאַוקִימָנָא. ומְאַן דִּיהְיבּ לֵיה צְדָקָה לְמַסְבָּנָא, הוּא עֲבֵיד לְעִילָּא שֶׁמְאַן קָדִישָׁא שְׁלִים כְּדָקָא יָאָות. בְּגִין דְצְדָקָה דָא אַילְנָא דְתִיחֵי, וְצְדָקָה יְהִיבּ לְצְדָקָה. וּכְדִיְהִיבּ לְצְדָקָה, כְּדִין אַתְחָבָר דָא בְּדָא, וְשֶׁמְאַן קָדִישָׁא אַשְׁתְּכָה שְׁלִים.

מן עֲבֵיד דָא אַתְעַרוֹתָא (ד"א דְעַבֵּיד אַתְעַרוֹתָא דָא) דְלִתְתָּפָא, וְדָאי כְּאַלוּ עֲבֵיד שֶׁמְאַן קָדִישָׁא בְּשַׁלְיָמוֹ. כְגֻועָנָא דָאָהוּ עֲבֵיד לְתַתָּא, הֲכֵי אַתְעַר לְעִילָּא. וְעַל דָא בְּתִיבָּה, (תהלים קו) אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרִי מִשְׁפָט עוֹשָׂה צְדָקָה בְּכָל עַת. עוֹשָׂה צְדָקָה, דא קודשא בריך הוּא, כביכול הוּא עֲבֵיד לֵיה.

תא חזי, מסבנא הא אתمر מְאַן הוּא אַתְרִיה. מא'

טעמָא. בְּגִין דְּמִסְפֶּנֶגֶן לֹא אֵית לַיה מְדִילָה כְּלֻומָם, אֲלֹא
מַה דִּיְהַבֵּין לַיה וִסְיָהָרָא לֹא אֵית לַה בְּהֹרֶא מְדִילָה, אֲלֹא
מַה דִּיְהַבֵּין לַה שְׁמַשָּׂא.

תָּא חֹוי, אַמְּמַי עֲנֵי חַשּׁוֹב כְּמַת, מַאי טַעַמָּא. בְּגִין
דְּהַהוּא אַתָּר גְּרִים לַיה, דְּהָא בְּאַתָּר דְּמוֹתָא הַוָּא
שְׁכִיחָה, וּבְגִין כֵּךְ אַקְרֵי מַת. הַהוּא דְּחִיכִיס עַלְיהָ, הַוָּא יְהִיב
לַיה צְדָקָה, אַילְגָּא דְּחִיכִי שְׁרִיא עַלְיוֹ. כַּמָּה דָאָת אָמַר,
(משלו י) וַצְדָּקָה תַּצְלִיל מִמְּוֹת. וַכְּגֻוֹנָא דַעֲבִיד בָּר נְשָׁ
לַתְתָּא, הַכִּי נְמִי עֲבִיד לַעֲילָא מִמְּשָׁ. זְפָאָה חִילְקִיה דְּזָכִי
לְמַעַבֵּד שְׁמָא קְדִישָׁא לַעֲילָא, בְּגִין כֵּךְ צְדָקָה סְלִיק עַל
כֵּלָא.

וְהַבִּי מַלִּי, צְדָקָה לְשָׁמָה. דְּהָא אַתְּעָר צְדָקָה לְצְדָקָה,
לְחַבְּרָא לֹזֶן פְּחָדָא, וְלִמְהֹוִי כֵּלָא שְׁמָא קְדִישָׁא
כְּדָקָא יָאָות. דְּהָא צְדָקָה, לֹא אַתְּתָּקֹן, וְלֹא אַשְׁתְּלִים,
אֲלֹא בְּצְדָקָה. דְּכַתְּבִיב, (ישעה נד) בְּצְדָקָה תִּפְגֹּנֵי, וְלִכְנָסֶת
יִשְׂרָאֵל אָתְּמָר, וּבְגִין כֵּךְ וַעֲשִׂיתֶם אָוֹתֶם וְגַוּ.

(ויקרא כ"ו) וַנְתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשַׁכְבָּתֶם וְאֵין מַחְרִיד וְגַוּ.
רַבִּי יוֹסֵי פָתָח, (תהלים ד) רְגֹזֶן וְאֶל תִּחְתְּאוּ וְגַוּ. רְגֹזֶן
וְאֶל תִּחְתְּאוּ, הָאֵי קָרָא אַוְקְמוֹתָה, דַבָּעֵי בָּר נְשָׁ לְאַרְגּוֹזָא
יִצְרָא טֹב עַל יִצְרָא הָרָע, וְשִׁפְרָא. אֶבֶל בְּשַׁעַתָּא דְּרַמְשָׁ
לִילִיא, וּבָר נְשָׁ שְׁכִיבָה עַל עַרְסִיה, כַּמָּה גַּרְדִּינִי נְמוֹסִין

מתערין בעלמא, ואוליין ושאtin, ובני נשא בעאן
 לאתרגוזא מקמיה קודשא בריך הוा, ולדחלא מגיה,
 בגין דלא ישתחבנפשה בגויהו, ויישתזיב מפיהו.
 ויבעי ליה לבר נש, דלא יפיק מפיהו מלחה בפורמיה. בגין
 דלא יתעד להו לגביה, ולא ישתחווון בהדייה. הדא הוा
 דכתיב אמרו בלבבכם על משכביםם ודמו סלה. דלא
 יפיק מפיהו מלחה מפורמיה.

תא חזי, בשעתא דאשתכחוי ישראל זפאיין קמי קודשא
 בריך הוा, מה כתיב, ונחתתי שלום הארץ. הא'
 לעילא. דאתי קודשא בריך הוא לאתחברא בכונסת
 ישראל. כדיין ושבבתם זאיין מחריד. מי טעם. בגין
 והשבתי חייה רעה מן הארץ. (דף ק"ד ע"א) דא חייה זיין
 בישא לחתטא. ומאי איה. אגרת בת מחלת, היא, וכל
 סיעטה דיליה. הא' בליליא. ביממא, בני נשא דאותו
 מסטרהא דא, הדא הוा דכתיב, (ויקרא כ"ז) וחרב לא תעבור
 בארצכם.

רבי אבא אמר, הא אוקמוֹת דאפיקלו חרב של שלום,
 בגין פֿרְעָה נכה. אבל וחרב לא תעבור, דא סיעטה
 דיליה. והשבתי חייה רעה, דלא תשלוט בארץ, ואפיקלו
 העברה בעלמא לא תעבור עלייכו, ואפיקלו חרב דשאר
 עמיין, ואפיקלו בר נש מזינא, לא יעbor עלייכו.

וְדֹא דַרִישׁ יַאשְׁיָהוּ מֶלֶכָא, וְאוֹקְמוֹתָה דַהֲוָא אַתְפֵס
בְּחֻבְּיִיהוּ דִיְשְׁرָאֵל. כִּמֵּה דְכַתִּיב, (אי' ח' ד) רֹוח אֱפִינָנוּ
מֶשִׁיחׁ יְיָ בְּלֹכֶד בְּשִׁיחִיתֹתָם וְגַוּ. הֲכָא אֵית לְאַסְתְּבָלָא,
דַהֲא ְתִבְנִין אֵי רִישָׁא דַעַמָּא הַוָּא טָב, כֵּל עַמָּא מְשַׁתְּזִבּוֹן
בְּגִינִיהָ. וְאֵי רִישָׁא דַעַמָּא לֹא אַתְבָּשָׁר, כֵּל עַמָּא אַתְפֵסָן
בְּחֻבְּיִיהָ. וְהָא יַאשְׁיָהוּ רִישָׁא דְכְשָׁרָא הַוָּה, וְעוֹבְדוֹי
מִתְכְּשָׁרָן. אַמְּמָא אַתְפֵס בְּחֻבְּיִהוּן דִיְשְׁרָאֵל.

אֶלָּא עַל דָּלָא הַיְמִין בֵּיה בִּירְמִיהוּ, וְלֹא כְפִית לְהָוּ
לִיְשְׁרָאֵל, דְחַשֵּׁיב דְכַלְהָוּ זְפָאִין פּוֹתִיהָ. וְהָוָה אָמָר
לֵיה יְרָמִיה, וְלֹא הַיְמִין בֵּיה. וּבְגִין כֵּךְ אַתְפֵס בְּחֻבְּיִהוּן.
וְעוֹד דְסִיחָרָא הַוָּה מָאִיךְ נְהָרָא, וּבְעֵיא לְאַסְתְּמָא.
(וַיָּקָרָא כ"ז) וְנִתְתִּי מְשֻׁבְנִי בְּתוֹכְכֶם וְגַוּ. וְנִתְתִּי מְשֻׁבְנִי, דָא
שְׁכִינָתָא. מְשֻׁבְנִי: מְשֻׁבּוֹנָא דִילִי. דַהֲיָא אַתְמְשֻׁבְנָא
בְּחֻבְּיִיהוּ דִיְשְׁרָאֵל. וְנִתְתִּי מְשֻׁבְנִי, מְשֻׁבּוֹנִי וְדָאִי. מַתָּל
לְבָרֶבֶן דַהֲוָה רְחִימָא לְאַחֲרָא, אָמָר לֵיה וְדָאִי בְּרְחִימָותָא
עַלְאָה דְאֵית לֵי גְּבָהָ, בְּעִינָא לְדִירָא עַמְּפָ. אָמָר הַיְךְ
אֲנָדָע דְתִידָר גְּבָאִי, נְטָל כֵּל כְּסֻופָּא דְבִתִּיהָ, וְאִיתִי
לְגַבִּיהָ, אָמָר הָא מְשֻׁבּוֹנָא לְגַבָּהָ, דָלָא אַתְפֵרְשׁ מְנֻךְ
לְעַלְמִין.

כֵּךְ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הֵוָא, בְּעָא לְדִירָא בְּהָוּ בִּיְשְׁרָאֵל, מָה
עֲבָד, נְטָל כְּסֻופָּא דִילִיהָ, וְנִחְתִּית לְהָוּ לִיְשְׁרָאֵל. אָמָר

לֹן, יִשְׂרָאֵל, הָא מְשֻׁבּוֹנָא דִילֵי גְּבִיכָו, בְּגַין דָלָא
אֲתִפְרֵשׁ מִפְּיִיכָו לְעַלְמַיִן. וְאֶפְעַל גַּב דַקּוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲתַרְחִיק מִינָן, מְשֻׁבּוֹנָא שְׁבֵיק בִּידָן, וְאֶבְנָן בְּטַרְיָן הַהְוָא
כְּסֻפָּא דִילִיה, מְאָן דִיבָעֵי מְשֻׁבּוֹנִיה יִיתֵי לְדִירָא גְּבָן
בְּגַין כֵּךְ וְגַתְתִּי מְשֻׁבְנִי בְּתוֹכְכֶם, מְשֻׁבּוֹנָא אַתָּן בִּידִיכָו,
בְּגַין דָאָדוֹר עַמְכוֹן. וְאֶפְעַל גַּב דִישְׂרָאֵל הַשְׁתָּא
בְּגַלְוִיתָא, מְשֻׁבּוֹנָא דַקּוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּא גְּבִיכָהוּ, וְלֹא
שְׁבָקוּ לֵיה לְעַלְמַיִן.

וְלֹא תְגַעַל נְפָשֵׁי אַתָּכֶם, לְבָרֵב נְשָׁדְרָהִים לְחַבְרִיה, וּבְעָא
לְדִירָא עַמִּיה, מָה עֲבָד, נְטָל עֲרָסָא דִילִיה וְאִיתִי
לְבִתְתִּיה. אָמֵר דָא עֲרָסָא דִילִי בְּבִיתִיךְ, בְּגַין דָלָא אֲרַחִיק
מִינָה, עֲרָסָה, וּמְאָנוּה. כֵּה קְוִידֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמֵר, וְגַתְתִּי
מְשֻׁבְנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תְגַעַל נְפָשֵׁי אַתָּכֶם, הָא עֲרָסָא דִילִי
בְּבִתְתִּיכָו, כִּיּוֹן דַעֲרָסָא דִילִי עַמְכוֹן, תְבַדְעַוּן דָלָא
אֲתִפְרֵשׁ מִפְּיִיכָו, וּבְגַין כֵּךְ וְלֹא תְגַעַל נְפָשֵׁי אַתָּכֶם.

(וַיָּקֹרֶא כֵ) וְהַתְהַלְכֵתִי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּתִי לְכָם לְאֱלֹהִים, כִּיּוֹן
דִמְשֻׁבְנָא דִילִי גְּבִיכָו, בְּוֹדָאי תְנַדְעַוּן דָאָנוּ אָזִיל
עַמְכוֹן, כִּמָה דָאָת אָמֵר (דברים כט) כִּי יְיָ אֱלֹהִיךְ מִתְהַלֵּךְ
בְּקָרְבָ מְחַנֵּיךְ לְהַצִּילָךְ וְלַתְתֵ אָוִיכָךְ לְפָנֶיךְ וְהִיָּה מְחַנֵּיךְ
קָדוֹשׁ.

רְبִי צִחְקָן וְרְבִי יְהוּדָה, הָוּ שְׁבִיכָה לִילִיא חד בְּכָפֶר קְרִיב

לימא דטבריא, קמו בפלגות ליליא אמר רבי יצחק לרבי יהודה נימא במלוי דאריתא דאף על גב דאנן באתר דא, לא בעינא לאתפרשא מאילבנא דחוי.

פתח רבי יהודה ואמר, (שםות לו) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה וגוו. ומשה יקח את האהל אמא. אלא אמר משה, הוail וישראל קא משקרין ביה בקודשא בריך הוא, ואחליפו יקרה דיליה, הא משפונא דיליה יהא בידא דמהימנא, עד דנחמי במאן ישтар. אמר ליה ליהושע, אנת תהא מהימנא בין קודשא בריך הוא, ובין ישראל, וישtar משפונא בידך בהימניא, ונחמי (דף קי"ד ע"ב) במאן ישtar. מה כתיב, ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון בער לא ימש מתוך האהל. מי טעם ליהושע בגין דאייה כסירה לגביהם שמשא, ואייה אהתי לנטרא משפונא. ועל דא, לא ימש מתוך האהל.

אמר ליה קודשא בריך הווא למשה, משה, לא אהתי חכמי, דהא משפונא דילוי יהבית בידיהם, אף על גב דאיפון חабוי לגבאי, משפונא יהא לגביהם, דלא תפרשון מפייה. (ס"א דלא אתפרש מפייה) תבעי דאתפרש מפייה דישראל, ולא איתוב לגביהם לעלמין, אלא אתיב משפונא דילוי לגביהם, ובגיניה לא אשבק להון בכל אתר.

**אֲפָל גַּב יִשְׂרָאֵל חֶבּוֹ לְגַבְיהָ דָקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָאֵי
מִשְׁפּוֹנָא דִילִיהָ לֹא שְׁבָקוֹ, וְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא
גְטִיל לִיהָ מִבְּינִיהָ. וְעַל דָא, בְּכָל אַתָּר דָגְלִי יִשְׂרָאֵל,
שְׁכִינָה עַמְּהוֹן. וְעַל דָא פְתִיב, וְנַתָּתִי מִשְׁבָּנִי בְתֻכְכֶם.
וְהָא אַוְקְמוֹת.**

פָתָח רַבִּי יְצָחָק וְאָמַר (שיר השירים ב) **דָוָמָה דָודִי לְצָבִי אָוָ
לְעַופָּר הָאִילִים הַגָּהָה זָה וְגֹו. זָכָאֵין אַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל,
דָזָכוֹ דְמִשְׁפּוֹנָא דָא לְמַהְוִי גְבִיְהָוִי, מִן מַלְכָא עַלְאָה. דָאָפָ
עַל גַב דָאַיְנוֹן בְגִלוֹתָא, קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתִי בְכָל רִישָׁ
יְרֵחִי וְשְׁבָתִי וּזְמָנִי, לְאַשְׁגָחָא עַלְיִיהָוִי, וְלְאַסְתְּפָלָא בְהַהְוָא
מִשְׁפּוֹנָא דְאַית לִיהָ גְבִיְהָוִי, דָאַיהָוִ כְסֻפָּא דִילִיהָ.
לְמַלְכָא דִסְרָחָא מַטְרוֹנִיתָא, אַפְקָה מַהְיִכְלִיהָ. מָה
עַבְדָת. נַטְלָת בְּרָה דִילִיהָ כְסֻפָּא דְמַלְכָא,
רְחִימָא דִילִיהָ. וּבְגִין דְדֻעָתָא דְמַלְכָא עַלְהָ, שְׁבָקִיהָ
בִּידָהָא. בְשַׁעַתָּא דְסָלִיק רְעוֹתָא דְמַלְכָא, עַל מַטְרוֹנִיתָא,
וְעַל בְּרָה, הָוָה סָלִיק אֲגָרִין, וּנְחִית דְרָגִין, וְסָלִיק
פּוֹתָלִין, לְאַסְתְּפָלָא וְלְאַשְׁגָחָא בֵין נַוקְבִּי פּוֹתָלָא עַלְיִיהָוִי,
כִּיוֹן דְחִמָי לֹזָן, שָׁאֵרִי בְכִי מַאֲחֹורי קוֹסְטִי כּוֹתָלָא, וְלְבָתָר
אוֹיֵל לִיהָ.**

**כֵך יִשְׂרָאֵל, אֲפָל גַב דָאַיְנוֹן נַפְקוּ מַהְיִכְלִיהָ דְמַלְכָא,
הַהְוָא מִשְׁפּוֹנָא לֹא שְׁבָקוֹ, וּבְגִין דְרְעוֹתָא דְמַלְכָא**

על יהו, שבקיה עמהון. בשעתא דסליק רעotta דמלכא קדיشا, על מטרוניתא ועל ישראל. סליק אגרין (מקפץ על הגבעות), נחית דרגין, וסליק כותלין, לאסטכלא ולאשכחא בין קוסטוי כותלא על יהו. פיון החמי לון, שארי וביבי, הדא הוּא דכתיב דומה דודי לצבי או לעופר האילים לדלא מכותלא לאיגרא, ומאייגרא לכותלא.

הבה זה עומד אחר כתלנו, בבתי בנסיות ובבתי מדרשות משגיח מן החלונות, (ודאי כי בנישטא בעייא חלונות). מציע מן החרפים, לאסטכלא ולאשכחא על יהו. ובגין כד, ישראל בעו למחיי בההוא יומא, דאינה ידע דא, ואמרי. (תהלים קיח) זה היום עשה יי' בגילה ונשמחה בו.

(ויקרא כו) ואם בחקתי תמאסו וגוו'. רבי יוסי פתח, (משל ג) מוסר יי' בני אל תמאס ולא תקווץ בתוכחתו. כמה שבין ישראל קמי קודשא בריך הוּא, קודשא בריך הוּא בעי לאוכחה להו, ולדברא להו בארכ מישר, כאבא דרכים לבריה, ומגו רוחימו הייליה לגבייה, שרביטא בידיה תדר, לדברא ליה בארכ מישר, דלא יسطי לימינא ולשמאל. הדא הוּא דכתיב, (משל ג) כי את אשר יאהב יי' יוכיח וכאב את בן ירצה. ומאן דלא דרכים ליה קודשא בריך הוּא, וסאני ליה, סליק מגיה תוכחתה, סליק מגיה שרביטא.

כתיב. (מלאכי א) **אהבתיכם אמר יי' יג'**, מגו רחימותא דיליה, שרביטא בידיה תדר, לדברא ליה. ואת עשו שגאתה, בגין כה סליקית מגיה שרביטא, סליקת מגיה תוכחתא, בגין דלא אתן ליה בי חולקא, רחיקא דנפשαι הו. אבל אתון, אהבתיכם ודא. ובגין כה, מוסר יי' בני אל תמאס ואל תקוין בתוכחתו. Mai ואל תקוין. לא תקייזון ביה, פמאן דערק מגו גוביין, דאיינון מילין בגוביין לגביה בגריםיה.

תא חוו, בשעתא דאתער צדק בדינו. כמה טרי טהירין, מתערין מימי נא ומשמאלא, כמה שרביטין נפקין, מגהון שרביטי אשא, שרביטי גומرين, שרביטי שלחובא, כלחו נפקין ומתערין בעלמא, ולקאן לבני נשא. תהות יהו ממן אחרבין, מארי טפסין, ממן דארבעין חסר חד. שאטין ונחתין, לקאן וסלקין, וגטליין רשותא, עילין (ד"ג גט"ו נ"א) בנוקבא דתhomא רבא, מצבעין טפסין, ונורא דדליק אתחבר בהו, נפקי גומرين ושאטין ונחתין, ואשתכחו לקבליהון הבני נשא. והיינו דכתיב, ויספת ליפרה אתכם אתן למאריהון דдинא, תוספת על דינא דלהון.

כמה דאת אמר, (בראשית ח) לא אוסף לקל עוד את הארץ בעבור האדם. Mai לא אוסף. לא אתן

תוספת למאי דינא לשיצאה עלמא, אלא תוספת בגונא דיכיל עלמא למסבל. ועל דא ויספת, אתן תוספת ודא.

תוספת אמא. בגין ליפרה אתכם שבע על חטאתייכם. שבע, והוא קודשא בריך הוא אי גבי ההוא דיליה לא יכילה עלמא למסבל אפילו רגעה חדא, חדא היא דכתיב, (חלהים קל) אם עוגנות תשמור יה יי' מי עמוד, ואת אמרת שבע על חטאתייכם.

אלא מה תלמוד לומר שבע. אלא היא שבע לקבלינו. ומאי איה. דא שמיטה, דאייה שבע, דאקר שבע, כמה דאת אמר, (דברים טו) מזמן שבע שנים תעשה שמיטה. ועל דא שבע על חטאתייכם, ואקר שבע, ואקר בת שבע. מה בין היא להאי. אלא שבע בלחוודהא, למעבד שמיטה, ולמעבד דינין, לאפקא חירוי דכלא בה. בת שבע אקר, דאתחבר באחררא פחדא, לאנהרא, לשלט במלכותא, לאודעא מלכותא באראUA ובכלא, בת שבע אקר. כתיב, (בראשית כו) על פון שם העיר Bair שבע עד היום הזה. Bair שבע, באלה ד יצחק היא, וככלא חד מלחה הוा.

רבי אבא אמר, (ויקרא כ"ו) וספרתי אתכם אף אני שבע על חטאתייכם. וספרתי אתכם, על ידא דמןן אחרנין,

כִּמְהַ דָּאֹקְמוֹתָה. אֲפִ אַנְיִ, הֵא אַנְגָּא אַתְּעַר לְקַבְּלִיכָּו. הֵא
שֶׁבָּעָ, לְאַתְּעַר אַלְלִיכָּו.

תֵּא חָזֵי, רְחִימָוֹתָא עַלְּאָה קְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל,
לְמַלְכָּא הָהּוּה לִיה בָּר יְחִידָא, וְהָהּוּה חָטֵי קְמִי מַלְכָּא,
יּוֹמָא חָד סְרָח קְמִי מַלְכָּא, אָמֵר מַלְכָּא, כֹּל הַגִּי יוֹמָן
אַלְקִינָא לְךָ, וְלֹא קְבָּלָתָ. מִבָּאוֹן וַאֲיַלְךָ חָמִי מַאי אָעַבְּיד
לְךָ, אֵי אַתְּרִיךְ לְךָ מִן אַרְעָא, וַאֲפִיקְ לְךָ מִמְּלָכָוֹתָא,
דִּילְמָא יְקוּמוֹן עַלְךָ דּוֹבִי חָקָלָא, אוֹ זָאָבִי חָקָלָא, אוֹ
לְסָטִין, וַיְעַבְּרוּן לְךָ מִעַלְמָא. מַה אָעַבְּיד. אַלְא אַנְגָּא
וְאַנְתָּ נִיפּוֹק מַאֲרָעָא.

כֵּד אֲפִ אַנְיִ, אַנְגָּא וְאַנְתָּ נִיפּוֹק מַאֲרָעָא (אֲפִ אַנְגָּא וְאַנְתָּ נִהְה בְּגִלוֹתָא
וַיְנִיפּוֹק בְּחַדָּא). כֵּד אָמֵר קְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִשְׂרָאֵל מָה
אָעַבְּיד לְכוֹ, הֵא אַלְקִינָא לְכוֹ, וְלֹא אַרְבִּיתָו אַוְדָנִיכָו,
הֵא אַיִתְיִנָּא עַלְיִיכָו מַאיִי תְּרִיסִין, מַאיִי טְפִסִּין,
לְאַלְקָאָה לְכוֹן, וְלֹא שְׁמַעַתָּו. אֵי אֲפִיקְ לְכוֹ מַאֲרָעָא
לְחוֹדְכוֹן, דְּחַילְנָא עַלְיִיכָו מִכְפָּהָ דּוֹבִין, מִכְפָּהָ זָאָבִין,
דִּיקְנוֹמָן עַלְיִיכָג, וַיְעַבְּרוּן לְכוֹ מִעַלְמָא. אָבְלָ מַה אָעַבְּיד
לְכוֹן, אַלְא אַנְגָּא וְאַתוֹן נִפּוֹק מַאֲרָעָא, וַנְהָה בְּגִלוֹתָא.
הָדָא הוּא דְכַתִּיב וַיִּסְרֹתִי אַתֶּם לְמַהְךָ בְּגִלוֹתָא. וְאִ
תִּמְרוֹן דְאַשְׁבּוֹק לְכוֹן, אֲפִ אַנְיִ עַמְכוֹן. שֶׁבָּעָ עַל
חָטָאתֵיכֶם, דָא שֶׁבָּעָ דִיתְתָּרָךְ עַמְכוֹן, וְאַמְאִי. עַל

חֲטֹאת יְכַם. הֵذَا הוּא דְכַתִּיב, (ישעה נ) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שָׁלָחָ אֱמָכֶם. אָמַר קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, אַתָּוּן גְּרָמָתוֹן, דָּאָנוּ וְאַתָּוּן לֹא גִּידּוֹר (ס"א בָּאֲרַעֲא) בְּעַלְמָא (נ"א גַּטוּד (ס"א מַאֲרַעָא) מַעַלְמָא). הֵא מַטְרוֹגִינִיתָא נִפְקַת מַהֲיכֶלה עַמְבּוֹן, הֵא אַתְּחַרְבּ כֵּלָא, הַיְכַלָּא דִילִי וְדַלְכוֹן אַתְּחַרְבּ. דָּהָא לְמַלְכָא לֹא אַתְּחַזְויַי הַיְכַלָּא, אֵלָא כַּד אֵיהַ עַיִל עַם מַטְרוֹגִינִיתָא.
וחָדוֹה דְמַלְכָא לֹא אַשְׁתַּבָּח.

אֵלָא בְשַׁעַתָּא דַעַאל בְּהַיְכָלָא דַמְטְרוֹגִינִיתָא, וְאַשְׁתַּבָּח
בָּרְהָא עַמָּה בְּהַיְכָלָא, חְדָאוֹן כְּלָהוֹ כְּחַדָּא. הַשְׁתָּא
דֵלָא אַשְׁתַּבָּחוּ בְרָא וַמְטְרוֹגִינִיתָא, הֵא הַיְכָלָא חַרְיבָא
מַפְלָא. אֵלָא אָנוּ מָה אַעֲבִיד. אָפָּנָא עַמְבּוֹן. וְהַשְׁתָּא
אָפָּעַל גַּבְּ דִיְשָׂרָאֵל אֵינָהוּ בְגִלוּתָא, קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא
אַשְׁתַּבָּח עַמְהֽוֹן, וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן, דַכְדַּד יְפָקוֹן, יְשָׂרָאֵל מִן
גִּלוֹתָא, קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הֵוא, יְתּוֹב עַמְהֽוֹן. דְכַתִּיב, (דברים ל)
וְשַׁב יְיָ אֱלֹהֵיךְ, וְשַׁב יְיָ אֱלֹהֵיךְ וְדָאי. וְהָא אַתְּמָר.

רַבִּי חִיא וַרְבִּי יוֹסֵי הָוּ אָזְלֵי בָּאֲרַחָא, אָעֵרָעוּ בְהָהִיא
מַעֲרַתָּא בְּחַקְלָא. אָמַר רַבִּי חִיא לַרְבִּי יוֹסֵי, הָאֵ
דְכַתִּיב, (דברים כח) אַלְהָא דְבָרֵי הַבְּرִית וְגוֹ, מַלְבָד הַבְּרִית.
מַאי דְבָרֵי הַבְּרִית. דְבָרֵי גְּבוּרָה (ס"א הָאָלָה) מַבְעִי לֵיה. אָמַר
לֵיה הָא אֲוֹקְמוֹתָה, הַלְלוּ מִפְּיַ הַגְּבוּרָה, וְהַלְלוּ מִפְּיַ עַצְמוֹ
שֶׁל מֹשֶׁה, וְהָא אַתְּמָר.

תֵּא חָזֵי, אַלְיִן וְאַלְיִן דְּבָרֵי הַבְּרִית הַוּ, (דף גט"ו ע"ב) דָּאָף עַל גַּב דְּמַפֵּי הַגְּבוּרָה הַוּ מַלְיִן. מַלְיִ בְּרִית הַוּ, דְּהָא טַב וּבִשְׁ בֵּיה תְּלִיּוּן. טַב דָּאָתִי מַצְדִּיק. בִּישְׁ דָּאָתִי מִן דִינָא. דִינָא, מְאֹתֶר דִינָא, וְהִיִּנוּ צָדָק. וְצָדָק וְצָדָק בְּרִית אִיבּוֹן, בְּרִית אַקְרוֹן. וְעַל דָא, מַלְיִן אַלְיִן, מַלְיִ בְּרִית אִיבּוֹן. וּקְשִׁיר בְּרִית פְּחַדָא. וּבְגִינִי כֵּךְ זָכוּר וּשְׁמֹור, קְשִׁיר בְּחַדָא. זָכוּר בַּיּוֹם, שְׁמֹור בַּלְיָה. הָא בְּרִית בְּחַדָא, וּבְגִינִי כֵּךְ בְּרִית וְדָאִי, דְּבָרֵי הַבְּרִית נִיגָהוּ. וּבְכָל אֶתֶר בְּרִית בְּאֶתֶר דָא אִיהוּ.

אמֶר רַבִּי חִיא, וְדָאִי הַכִּי הוּא, וּבְגִינִי כֵּךְ שְׁבַת דָאִיהוּ זָכוּר וּשְׁמֹור, אַקְרֵי בְּרִית. דְּכַתִּיב, (שםות לא) וּשְׁמָרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת לְעַשׂוֹת אֶת הַשְּׁבַת לְדֹרֶתֶם בְּרִית עַולְם. וְכֹלָא מַלְהָחֵד, וְאֶתֶר דָא, אַקְרֵי בְּרִית בְּכָל אֶתֶר. תֵּא חָזֵי, כִּתְיב וְנַתְתִּי שְׁלוּם בְּאָרֶץ, הַוָּא יִסּוּד, דָאִיהוּ שְׁלָמָא דְּאָרָעָא, שְׁלָמָא דְּבִתְתָא, שְׁלָמָא דְּעַלְמָא. וּפִסְרְתִּי אֲתָכֶם אָפְנִי שְׁבַע. מַאֲיזָה. דָא צָדָק. הָא וְדָאִי בְּרִית, וּבְגִינִי כֵּה דְּבָרֵי הַבְּרִית נִיגָהוּ.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי פָתִיב. (וַיִּקְרָא כ"ז) וְאַף גַם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאָרֶץ אָוִיבָהֶם וְגֹוֹ. וְאַף גַם זֹאת, וְאַף, כִּמֶּה דָאָת אָמֶר, אָפְנִי. גַם, לַרְבּוֹת כֶּגֶשׂ יִשְׂרָאֵל, דְּאַקְרֵי זֹאת, דְּלֹא שְׁבָקַת לוֹן לְעַלְמִין. בְּהִיוֹתֶם בְּאָרֶץ אָוִיבָהֶם, בְּהִיוֹתֶם

כלא כחדא. לא מסתים ולא געלתים בגין דלא אתה חבר בהו. להפר בריתם, דאי לא אפרק להו, הא בריתי פלייג, ובגין פה להפר בריתם.

אמר רבי חייא, אנא שמענא מלה חדתא, הד אמר רבי אלעזר לא מסתים ולא געלתים לכלהתם, לא הפיתים ולא הרגתים לכלהותם מבעי ליה. אלא לא מסתים ולא געלתים, מאן דסאני לאחרא מאים הויא לקבליה, וגעלא הוא בגיעולא קמיה. אבל הכא, לא מסתים ולא געלתים. Mai טמא. בגין דחייבותא דנפשαι ביןיהו. ובגינה כלחו חביבין גבאי, הדא הויא דכתיב לכלהתם. לכלהתם כתיב, חסר וינו, בגיןה לא מסתים ולא געלתים, בגין דאייה רחימתה דנפשאי, רחימותא דילוי גבהא.

לבר נש דרכים אתה, והות דירא בשוקא דבורסקי, אי לא הוות היא תפן, לא עייל בה לעלמיין. כיון דהיא תפן, דמי בעינוי בשוקא דרוכלי, לכל ריחין דעלמיין טבין אשתחוו תפן.

אוף הכא, ואפ' גם זאת בהיותם בארץ אויביהם, דאייה שוקא דבורסקי, לא מסתים ולא געלתים. ואמאי. לכלהתם. בגין פלחתם, דאנא רחימנא לה, דאייה רחימתה דנפשאי, דשריא תפן, ודמי עלי מכל ריחין

טָבָאָן דַעַלְמָא, בְגִין הַהִיא כֹּלֶה דְבָגוּיִיה. אָמֵר רַבִּי יְוֹסֵי, אֲלוּ לֹא אָתִינָא הַכָּא, אֲלֹא לְמִשְׁמָעָ מַלְהָ דָא דַי. פַתְח וְאָמֵר, (מלאכבי א) בֶן יְכַבֵּד אָב וְעַבְדֵד אָדָנוּ. בֶן יְכַבֵּד אָב, כַמָּה דָאָת אָמֵר (שםות ב) כַבֵּד אָת אָבֵיךְ וְאָת אָפָךְ, וְאוֹקְמוֹתָה, בְמִיכְלָא וְמִשְׂתִּיאָ וּבְכָלָא. הָאֵי בְחִיּוֹת דָא תַחַיֵּב בַיִתָה. בַתְרַ דְמִית, אֵי תִימָא הָא פָטוֹר מַפִיה הַוָא, לֹאוּ הַכִּי. דָאָפָ עַל גַב דְמִית, אָתַחַיֵּב בִיְקְרִיהַתִיר, דְכַתִיב כַבֵּד אָת אָבֵיךְ. דָאֵי הַהִוא בְרָא אָזִיל בָאָרֶחֶתְקָלָא, וְדָאֵי מִבָּזָה לְאָבֵי הַוָא, וְדָאֵי עַבְדֵיד לִיה קָלָנָא. וְאֵי הַהִוא בְרָא אָזִיל בָאָרֶחֶתְמִישָר, וְתַקֵּין עַובְדוֹי, וְדָאֵי דָא אָזִיקֵר לְאָבֵוי, אָזִיקֵר לִיה בְהָאֵי עַלְמָא גַבֵּי בְנֵי נְשָׂא, אָזִיקֵר לִיה בְהָהַוָא עַלְמָא, גַבֵּי קִינְדָשָא בְרִיךְ הַוָא. וְקִינְדָשָא בְרִיךְ הַוָא חִים עַלְיָה, וְאָתִיב לִיה בְכּוֹרְסִיאָה דִיקְרִיהַתִיר. וְדָאֵי בֶן יְכַבֵּד אָב.

כְגֻון רַבִּי אַלְעָזֶר, דָאֵיהוּ אָזִיקֵר לִיה לְאָבֵוי בְהָאֵי עַלְמָא, וּבְהָהַוָא עַלְמָא הַשְׁתָא אַסְגֵי שְׁבַחָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְתְרִין עַלְמִין, בְהָאֵי עַלְמָא, וּבְהָהַוָא עַלְמָא יַתִיר מְחִיּוֹתָי. דָזָכה לְבָנִין קָדִישִׁין, וּלְגָזְעִין קָדִישִׁין. וּפְאַיִן אִיבּוֹן צְדִיקִיא, דָזָפהּן לְבָנִין קָדִישִׁין, לְגָזְעִין קָדִישִׁין. עַלְיָהוּ אַתְקָרִי, (ישועה סא) פָלָ רָאֵיהם יְפִירּוּם בַיִם זָרָע.

ברוך יי' אמן.

ברוך יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמָלוֹךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.